Anul al 54-lea · 16 Pagini · EXEMPLARUL { În România: 3 lei / În străinătate: 6 lei · 16 Pagini · Nr. 315 Luni 15 Noembrie 1937

Taxa poștală plătită în numerar conform aprobării dir. G-le P. T. T. No. 120.288/932

BIBLIOTECA CENTRALĂ ASOCIAȚIUNII SIBIU

Dumitru Costache Depozitar de ziare Sibiu

ABONAMENTE IN ȚARA Lei 200 pe 3 luni Lei 380 pe 6 luni. Lei 750 pe 12 luni. O lună Lei 80 In străinătate în raport cu tariful poștal și valuta

FONDATOR: LUIGI CAZZAVILLAN

UNIVERSUL

CELE DIN URMA ȘTIRI DIN LUMEA INTREAGA, TELEGRAFICE ȘI TELEFONICE

REDACȚIA ȘI ADMINISTRAȚIA: BUCUREȘTI, STR. BREZOIANU No. 23-25

CENTRALA TELEFONICA A ZIARULUI: 3.30.10: SECRETARIATUL DE REDACȚIE: 3.30.15

ABONAMENTE LA „VESELIA" „UNIVERSUL COPIILOR" ȘI AL TINERETULUI" ZIARUL CĂLĂTORIILOR Câte 220 Lei pentru 12 luni în țară

DIRECTOR: STELIAN POPESCU

Un exemplu de imitat

Printre inovațiile legii administrative în vigoare, există una, pe care am cerut-o în chip stăruitor și documentat. Este dispoziția prin care primarul poate să fie numit, în localitățile unde se simte lipsă de personalități creiatoare și organizatoare la înălțimea nevoilor și a însemnătății lor. Ea interesează în primul rând stațiunile climatice și balneare, unde nu există asemenea oameni, sau, dacă sunt, nu vor să se expună la concursuri electorale.

Acolo unde s'a înțeles rostul acestei idei, derivată exclusiv din dorința și necesitatea de a se pune în cât mai mare valoare podoabele naturale din țara noastră, roadele s'au văzut foarte curând. Dacă ne-am referi numai la Balcic, și ar fi de ajuns spre a dovedi dreptatea noastră în această cauză de interes general.

Una din localitățile cele mai larg dăruite cu podții încântătoare, cu aer curat, cu însușiri egalând pe ale stațiunilor de munte cu reputație internațională, cu posibilități de a fi folosită în tot timpul anului, este Predealul.

Din nefericire, el a fost vecinic gospodărit în chip inferior. Lipsă de concepție, de sistem, de continuitate, de subordonare a preocupărilor politice sau personale celor obștești și locale. Singurul corectiv la această îndelungată eclipsă de lumină administrativă au fost inițiativele și devotamentele unor oameni de bine, cari au înțeles ce se poate realiza pe o culme a Carpaților la înălțimea unor localități ca Chamonix și Gastein și au izbutit să determine îmbunătățirile existente. Electricitate, apă, stadion model, o profunzime de construcțiuni particulare în care s'au investit sume considerabile; iar în stare de proiecte realizabile în curând, o biserică impunătoare și unul din marile hoteluri de pe valea Prahovei.

Toate aceste îmbunătățiri nu pot compensa însă sacrificiile făcute și nu pot satisface scopurile urmărite, dacă nu vor fi încadrate într'o gospodărie comunală cu discernământ, cu experiență, cu spirit de continuitate și de metodă, cu însuflețire și abnegație. Până acum, ea a lipsit Predealului. Din fericire, astăzi există speranțe că o va avea. Trecutul fiind cea mai bună garanție pentru viitor, înțelepciunea că omul sfințește locul nedesmințindu-se niciodată, Predealul poate să aștepte de acum cu încredere un sprijin creiator și organizator dela noul său primar — numit — colonelul Grigoriu, a cărui pasiune pentru această minunată localitate s'a afirmat în fapte timp de mai mulți ani. Dacă — căci există un dacă, fatal ori cărei bunăvoințe și ori cărei abnegații pentru obște — dacă politica nefastă nu-i va pune bețe în roate.

FLORI — DESPINA MOSCU

Plecarea M. S. Reginei Marioara

Vineri, la ora 6,35, M. S. Regina Marioara a Iugoslaviei a părăsit Capitala, plecând din stația Cotroceni, cu un tren special.

Din partea Casei Regale au fost de față d-nii: g-ral Balif, administratorul Domeniilor Coroanei; Flondor, mareșal al Palatului; gen. Zviedenek, aghiotantul M. S. Reginei Maria, col. Brătrescu și doamnele de onoare Mavrodi și Procopiu.

Guvernul a fost reprezentat prin d-nii miniștri Gh. Tătărăscu, președintele consiliului, I. Inculeț, I. Nistor, M. Cancicov și M. Negură.

Au fost deasemeni prezenți d-nii E. Moțățeanu, secretar general al prefecturii poliției Capitalei, și col. Dombrovski, comandantul piației București.

SCRISORI DIN ROMA

Pactul intre Italia, Germania și Japonia

de N. ALDISIO

Roma, Noembrie

Adesiunea Italiei la acordul anti-comunist semnat la 25 Noembrie 1936, între Germania și Japonia, a produs cele mai diverse comentarii în toate cercurile politice și diplomatice romane. Motivul este foarte simplu.

Intrebat câtva timp după încheerea pactului german-japonez, guvernul fascist comunicase că socotea participarea sa ca nefiind sfătuită de împrejurări. Dată fiind poziția sa, hotărît ostilă comunismului, atitudinea-i față de conflictul civil spaniol și legăturile stabilite cu Germania, participarea aceasta apărea între altele de prisos. Și aceasta cu atât mai mult, cu cât relațiuni, deasemenea prietenești, se stabiliseră între Roma și Tokio. Ne-am întrebat deci, ce motive au făcut ca Italia să-și schimbe părerea și să săvârșească un gest la care se împotrivise până atunci.

In genoral, se poate răspunde, firește, că e o rezultantă a evoluției defavorabile a evenimentelor. Orice șansă de apropiere, într'un viitor mai mult sau mai puțin scurt, cu Marea Britanie, pare înlăturată. Legăturile Italiei cu Franța devin pe zi ce trece mai încordate. Tensiunea cu Rusia Sovietică sporește într'o măsură și mai simțitoare. Nu e deci de mirare, se spune, că în aceste condițiuni, guvernul italian a socotit oportun, în cele din urmă, să treacă peste obiecțiile pe cari el însuși le formulase, atunci când chestiunea aderiunii sale la pactul germano-japonez a fost pusă pentru prima oară.

Dar dacă privim mai departe, suntem nevoiți să recunoaștem că protocolul semnat la Roma de contele Ciano, ministrul de externe al Italiei, d. von Ribbentrop, ambasador extraordinar și plenipotențiar al Reichului în misiune specială și d. Hotta, ambasador al Japoniei pe lângă Quirinal, apare ca un rezultat al desvoltării politicii mondiale. Și mai ales, nu tre-

(Continuare în pag. 2-a)

Publicul așteptând în fața palatului regal desfășurarea crizei

CRIZA POLITICĂ

Continuă consultările fără să fie o criză de guvern. — Audiențele d-lor mareșal Averescu, Ion Mihalache, dr. C. Angelescu, Lapedatu și Săveanu

M. S. Regele a continuat consultările menite să rezolve criza politică premergătoare anunțatei schimbări de guvern.

Nici o preciziune nu a rezultat însă în ce privește soluția la care se va opri factorul constituțional, astfel că orice pronosticuri sunt riscate.

Inainte de 15 Noembrie trebue să apară decretul pentru dizolvarea Corpurilor legiuitoare. In cercurile liberale se spunea însă, că e posibil să se adopte interpretarea că n'a expirat încă mandatul Parlamentului care abia în Ianuarie împlinește 4 ani de existență. Inregistrăm versiunea cu toată rezerva cuvenită.

AUDIENȚA D-LUI MAREȘAL AVERESCU

Primul primit în audiență Vineri d. a. a fost d. mareșal Averescu, care a venit însoțit de d. Petre Papacostea.

D. mareșal Averescu și-a exprimat părerea că împrejurările de azi cer guvernanți destoinici și mai ales onești, cari să cârmuiască potrivit programului impus de situația actuală.

Audiența a durat până la ora 4 și 10.

AUDIENȚELE PREȘEDINȚILOR CORPURILOR LEGIUITOARE

Intre timp a sosit la Palat d. N. N. Săveanu, președintele Camerei deputaților. Audiența d-sale a durat până la 4½ când a fost primit d. I. Lapedatu, președintele Senatului.

Cei doi demnitari au părăsit palatul fără să facă vreo declarație presei.

AUDIENȚA D-LUI ION MIHALACHE

La ora 5 fără un sfert, a sosit la Palat d. Ion Mihalache, președintele partidului național-țărănesc.

D-sa a fost primit în audiență după d. Al. Lapedatu, președintele Senatului, care a plecat dela Palat la ora 5.20.

Audiența d-lui Ion Mihalache a durat aproape o jumătate de oră.

In piața Palatului un grup de național-țărăniști a făcut o manifestație de simpatie d-lui Ion Mihalache, în momentul, când părăsind Palatul, s'a îndreptat cu mașina spre locuința sa.

Primind pe ziariști, după ce a ajuns acasă, d. Mihalache a declarat următoarele asupra audienței d-sale la Suveran:

— „Audiența mea a fost o continuare a audienței pe care am avut-o rândul trecut.

Conversațiile sunt în curs".

Intrebat dacă această a doua audiență va avea și ea o continuare, d. Ion Mihalache a răspuns că nu s'a fixat nimic în această privință.

Se pare că șeful național-țărăniștilor va încerca o regrupare a forțelor cari au susținut guvernele deia 1929 până în toamna anului 1933.

De asemenea, ar fi vorba de anumite situațiuni cari vor trebui să fie menținute

AUDIENȚA D-LUI PROF. DR. C. ANGELESCU

M. S. Regele a primit în cele din urmă pe d. prof. dr. C. Angelescu.

Audiența d-sale a ținut 40 de minute.

Ministrul educației naționale a fost consultat asupra crizei, ca cel mai vechiu ministru.

D-sa militează în rândurile partidului național-liberal de 40 ani, din anul 1897. A fost ales pentru prima dată în Cameră la 1900 și de atunci a fost ales mereu ca reprezentant al națiunii. Iar ministru a debutat ca titular al departamentului lucrărilor publice și comunicațiilor, în 1912.

D. dr. C. Angelescu nu a făcut nici un fel de declarație reprezentanților presei.

Se crede totuș că d-sa ar avea importantul rol de a mijloci regruparea forțelor liberale.

Imediat după audiența d-sale, la locuința d-lui Dinu Brătianu s'a ținut o consfătuire, la care, în afară de ministrul educației naționale au participat d-nii: Gh. Tătărăscu, președintele Consiliului de miniștri, V. P. Sassu, ministrul justiției și ad-interim la agricultură și Al. Lapedatu, președintele Senatului.

După consfătuire, care a durat aproape o oră, primul ministru l-a condus acasă pe d. dr. C. Angelescu.

REINTREGIRI

Concluziile consultărilor și rezultatele întrevederilor de până acum scot în evidență oportunitatea a două „reintregiri" de partide.

1) a partidului liberal cu liberalii georgiști;

2) a partidului național-țărănist cu vaidiștii.

O întregire a partidului liberal n'ar fi posibilă decât în opoziție. E punctul de vedere adoptat și de d. Dinu Brătianu și de d. Gheorghe Brătianu.

In ce privește reintregirea partidului național-țărănesc, dificultățile sunt mari, astfel că înțelegerea depinde de rezultatele întrevederii dintre d-nii Al. Vaida și Ion Mihalache

Citiți în pag. 9:

Consfătuirile politice de Vineri

Catastrofă aviatică in Germania

10 morți și doi grav răniți

Berlin, 12 (Rador). — Azi la ora 17, avionul de curse depe linia Berlin-Mannheim s'a sdrobit de pământ în clipa când ateriza la Mannheim.

Șapte pasageri, pilotul, radiotelegrafistul și mecanicul, în total zece persoane, au fost omorite. Alți doi pasageri sunt grav răniți.

HULIGANISM?

de IOAN AL. BRĂTESCU-VOINEȘTI

Prietenul meu, pe care de multă vreme nu-l mai văzusem, mă întâmpină cu amândouă mâinile întinse:

— Ce mai faci? O mie de ani pace! Ce bine-mi pare că te văd... Cam slăbit... din pricina luptei cu huliganii... ha! ha! ha!... Nu-i slăbești de loc... Dar ia spune-mi ceva, scoate-mă dintr'o nedumerire....

— Ce nedumerire?

— Atitudinea dumitale e pentru mine, ca și pentru alți prieteni cu care vorbesc foarte adesea de dumneata, un fenomen extrem de ciudat și de inexplicabil. Cum se poate, ne întrebăm necontenit, fără a găsi un răspuns, — cum se poate ca omul ăsta, care a scris atâtea bucăți duioase, pe care nici azi nu le putem reciti fără a ne emoționa, să-și părăsească senina îndeletnicire de fabricant de emoții artistice și să se bage într'o polemică veninoasă și atâtătoare de ură?

— Așa dar, întrebai eu, și dumneata și prietenii în cercul cărora vorbești despre mine, mă dezaprobați?

— Ba nu... ferească Dumnezeu... dar știi... eram obișnuiți să vedem în dumneata pe omul blând, bun, senin, duios... și iată că te arăți acum combativ, pornit, vrăjmaș...

— Și deci, repetai eu, mă dezaprobați.

— Ba nu... dar vezi... poate era mai bine să fi rămas la preocupările dumitale senine, să fi continuat să scrii...

Tăindu-i cuvântul, îi continuai fraza: —...despre pui de prepeliță răniți, care mor de ger, cu degetele împreunate ca pentru închinăciune, despre privighetori care mor înghițind cârlige de undiță,— despre funcționari săraci cărora li se fură blana, chiar în ziua în care și-au cumpărat-o...

— Ei da, mă întrerupse prietenul, da, despre lucruri de astea să scrii, cu povești de astea să ne faci să uităm propriile noastre dureri, aplecându-ne privirile asupra suferințelor altora... Dumneata nici nu-ți dai seama ce binefăcătoare înrâurire...

Mă jenez să reproduc ploaia de laude și de aprecieri măgulitoare pe care mi le turna prietenul meu, pentru a încheia, strângându-mi călduros mâna în semn de despărțire, cu sfatul:

—Ascultă-mă pe mine, dă-o dracului de chestie evreiască și întoarce-te la literatura dumitale de odinioară.

Poate că măcar o clipă mi-ași fi făcut iluzie despre buna credință a prietenului meu, dacă pe când vorbea nu mi-ași fi reamintit că în nenumărate rânduri, decâteori erau în discuție interesele evreilor, îi văzusem, în coloanele ziarelor de stânga, fotografia în mărime de șaisprezece pe doisprezece, încadrată în articole care arătau și comentau elogios părerea sa, „eminentul jurisconsult și distinsul fruntaș politic".

Din nenorocire, „distinsul fruntaș politic" nu e singurul care gândește astfel și, din și mai mare nenorocire, mulți sunt de bună credință.

Da, s'au întâmplat și se întâmplă, atât în toată lumea cât și în țara noastră, evenimente de o gravitate nemăsurată. Pe când popoarele care alcătuesc pătura civilizată a omenirii, îmbrâncite în marele război, se întreucideau cu înverșunare, un pumn de indivizi, în mare majoritate evrei, fugiți din Siberia și din temnițele Rusiei, adunați la Geneva, la adăpost de orice primejdie, prevăzând (lucru ușor de prevăzut) că în Rusia va isbucni revoluția, pun la cale și studiază în cele mai mici amănunțimi cucerirea puterii marei împărății. Ajutați de nemți, pătrund în Rusia, deschid larg ușile pușcăriilor, dau drumul tutulor bandiților fioroși, dintre cari își recrutează tovarășii de lucru. Pentru înfrângerea oricărei rezistențe, exercită cea mai fioroasă teroare. Câteva milioane de oameni sunt uciși, după ce sunt supuși la chinuri rafinate: jupuiri de vii, — copii puși să sape groapa părinților, — ochi de copii scoși cu linguriță cu mărginile tăioase și oferiți spre mâncare părinților, — grozăvii a căror cetire te duce pe granițele nebuniei; —sute de sute rase cu tunul depe suprafața pământului, — sute de biserici prefăcute în cârciumi sau în grajduri, — odoare sfinte pângărite și arse, — în rezumat o sută șaizeci de milioane de oameni transformați în robi, pentru clădirea unei piramide în vârful căreia se lefăește o ceată de cvrei. Azi încă, după douăzeci de ani dela instaurarea regimului bolșevic, zilnic sunt împușcați cu zecile cei cărora

(Continuare în pag. 2-a)

LA EXPOZIȚIA DIN PARIS

O MASĂ LA PAVILIONUL BOURGOGNE

de ZOE T. PISANI

Acum două luni eram la Paris. Umblam de dimineață și până seara. Luvru, Malmaison, Versailles, palatul Invalizilor, Fontainebleau, Expoziția... atâtea minunății de artă și chemări ale trecutului nu-ți dădeau răgaz de odihnă. Ne duceam unde ne mâna gândul. N'aveam program, nu ne grăbeam, nu ne uitam la ceas, nu ne aștepta nimeni.

Dar, într'o zi, o invitare veni să ne fure câteva din aceste clipe de libertate. Comitetul de primire (Le Comité d'Accueil) al Expoziției ne poftea la o masă.

Eram stingherită. Mă gândeam cu jind la soarele mângâios de Septembrie, mă gândeam cu teamă la ceilalți invitați străini cu cari îmi va fi greu să schimb două vorbe. Omul necunoscut îmi pare o casă cu ușile zăvorite și obloanele trase: cum nu poți pătrunde în ea, așa din ea nimic nu răsbate în afară.

La ora unu, la Expoziție, în Centrul Regional, suiam scările pavilionului Bourgogne. Gazdă, și gazdă desăvârșită era președintele comitetului de primire, contele d'Herbemont. Invitați puțini, între cari d-ra Lucy de G. Martin, dela „*Chicago-Tribune*", un representant al ministerului de externe francez, d. P. Chauvis, d. Pierre Monjalon, din „Comité d'Accueil", câțiva ziariști și un domn subțirel, negricios, cu o figură simpatică, d Entud, primarul Bagdadului.

Dela acest oaspe, venit tocmai din țara scăldată de apele Tigrului și ale Eufratului, toți voiau să afle cum sunt oamenii, cum sunt legile, cât de cald e vara, ce poame, ce flori cresc în acel îndepărtat colț de lume. D. En-

(Continuare în pag. 2-a)

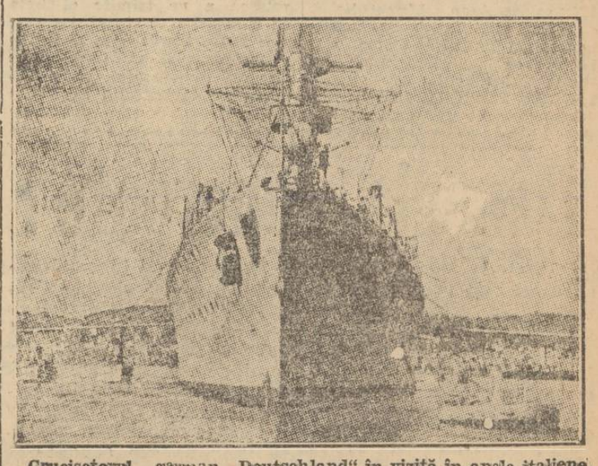

Crucișătorul german „Deutschland" în vizită în apele italiene, ancorat în portul Gaéte